

REPERTORIUM VAN TIJDSCHRIFTLITERATUUR OP HET GEBIED VAN ACCOUNTANCY EN BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

*Versijnt maandelijks, behalve in augustus.
Samengesteld door de Stichting voor Econo-
misch Onderzoek der Universiteit van Am-
sterdam*

A. ACCOUNTANCY

II. HET ACCOUNTANTSBEROEP

Plan for Accountancy Education

M o s t, K. S. — Bij het zoeken naar een vorm van schoolse, i.c. universitaire opleiding van accountants dient onderscheid te worden gemaakt tussen datgene wat onderwezen en datgene wat geleerd kan worden. Economie, statistiek, recht, organisatie en accountancy kunnen met behulp van schoolse onderwijstechnieken worden onderwezen, in tegenstelling tot bv. de controle-arbeid en belastingzaken. Specialisatie dient eerst aan het einde van de opleiding plaats te vinden (of op een later tijdstip) en gericht te zijn op de functionele specialisatie - bv. controle, beleidsadviezen - nadat een algemene accountantsopleiding werd gevolgd. Specialisatie naar sectoren van werkzaamheid - openbaar accountant, intern accountant, overheidsaccountant e.d. - acht de schrijver ongewenst. Wat de duur van de universitaire opleiding betreft, denkt de schrijver aan een driejarige opleiding (exclusief specialisatie); hij geeft een beknopt overzicht van de te onderwijzen vakken en onderwerpen in deze drie cursusjaren.

Een met de accountantsopleiding samenhangend probleem betreft de vorming van assistent-accountants, de technici in accountancy, opdat een eind komt aan de grote groep statuslozen die niet in staat of bereid waren de enige nu bestaande eindstreep te passeren. De schrijver denkt aan een over meerdere jaren gespreide cursus van twee volle schooljaren met in beginsel dezelfde vakken zoals economie, recht en accountancy doch meer praktisch gericht opdat deze technici de denkbeelden van de accountants praktisch kunnen realiseren. Dit dringende probleem verdient naar de mening van de schrijver alle aandacht opdat niet op den duur opdrachtgevers alle accountants als gedegreerde technici zullen beschouwen.

A II - 3
E 635.451 : E 741.23 : E 031.3

The Accountant, 19 en 26 juni 1965

De ondertekening van de accountantsverklaring bij een accountantsmaatschap

M o r e t, M r. B. — Het samenwerken van accountants onder een gemeenschappelijke naam, door middel van fusie of overname, is in de afgelopen jaren veelvuldig voorgekomen en heeft geleid tot een actueel probleem, nl. de ondertekening van de accountantsverklaring. De schrijver is het niet eens met prof. van Rietschoten, die de voorkeur geeft aan ondertekening met de gemeenschappelijke naam van de accountantsmaatschap zonder toevoeging van de persoonlijke naam van de ondertekenaar, opdat de vaktechnische eenheid van de maatschap het best naar buiten wordt gebracht. (M.A.B. februari 1961, Repertorium juni 1961). De schrijver meent dat de opdrachtgevers veelal niet de collectiviteit van de onpersoonlijke maatschap als wederpartij zien, doch de persoon van de accountant die normaliter hun belangen behartigt. Ook verwijst hij naar drs. J. Vogel (M.A.B. oktober 1961, Repertorium januari 1962), die de persoonlijke handtekening, als de enige ware handtekening, prefereert. Vermelding van tevens de maatschapsnaam kan strekken als waarborg jegens de opdrachtgever voor de continuïteit in de vervulling van de opdracht. Alhoewel het in de praktijk voor de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de accountant tegenover derden weinig verschil maakt of alleen met de maatschapsnaam dan wel tevens met de persoonsnaam wordt getekend, geeft de schrijver aan laatstgenoemde vorm de voorkeur: zij benadrukt de band tussen de persoon van de accountant, beoefenaar van een vrij beroep, en de belanghebbenden.

A II - 4
E 635.451 : E 741.23

*Tijdschrift voor Vennootschappen,
Verenigingen en Stichtingen, juli/augustus 1965*

III. LEER VAN DE ADMINISTRatieve ORGANISATIE

Buchführung mit Hilfe der Matrizenrechnung

Coenenberg, A.; Wacker, Dr. W. H. — Beide schrijvers reageren in een artikel onder gelijkuidende titel op een in dit tijdschrift eerder verschenen vertaalde beschouwing van A. W. Corcoran (vgl. *The Accountant*, 31 oktober 1964; *Repertorium februari/maart 1965*, blz. 114). Naar de mening van de eerstgenoemde schrijver biedt het matrixstelsel ruimere mogelijkheden voor een manueelboekhouding dan Corcoran aangaf. Daartoe onderscheidt de schrijver twee hoofdvormen van matrixboekhouding, nl. de transactiematrix (de waarderegistratie waarmede ook Corcoran zich bezig hield) en de „inzidenz”-matrix welke alleen de structuur van de boekingen weergeeft. Ten opzichte van deze laatste methode verdient het door Corcoran opgestelde stelsel de voorkeur doch zijn uitwerking van de waarderegistratie roept twijfel op over de gepretendeerde tijdsbesparing en kleinere foutenkans. De tweede schrijver meent dat de matrixrekening meer dan voor de financiële boekhouding van grotere betekenis kan zijn voor projectanalyse en dus een voorafgaande fase is naar lineaire programmering en activiteitenonderzoek. Voorlopig echter is men blijkbaar nog nauwelijks toe aan toepassing op boekhoudkundig gebied. Van de oorzaken daarvan alsmede van de aperte voordelen geeft de schrijver een opsomming.

A III - 3 : Ba III - 2
E 736.43 : E 76

Die Wirtschaftsprüfung, 1 juli; 15 juli 1965

B. BEDRIJFSHuishouDKUNDE

a. ALGEMENE BEDRIJFSHuishouDKUNDE

III. WAARNEMINGSMIDDELEN

Die Anwendung des mathematischen Stichprobenverfahrens bei der Abschlussprüfung

König, W. — De schrijver vergelijkt de huidige methode van de bewuste steekproefkeuze met de wiskundige steekproeftrekking en werkt de wiskundige methode uit. Daarbij blijkt o.m. dat met toevalstrekkings wordt gewerkt en dat niet alleen over de gecontroleerde maar ook over de in de populatie aanwezige ongecontroleerde posten een uitspraak kan worden gedaan. Voor de berekening van de steekproefgrootte moet het vermoedelijke foutenpercentage van de te controleren gegevens geschat worden; men kan daarbij steunen op de ervaring van vroegere controles. In het algemeen wordt gewerkt met een waarschijnlijkheidsgraad van 95%; de importantie van het te controleren materiaal speelt een rol. Om een geschikte steekproefgrootte te verkrijgen, kan de nauwkeurigheidsgraad gelijk gesteld worden aan het foutenpercentage. Het steekproefresultaat staat slechts toe een uitspraak te doen over „goed of fout” respectievelijk „aanvaardbaar of onaanvaardbaar”. De formulering van de resultaten is afhankelijk van het aantal controlehandelingen bij elke steekproef.

Ba III - 2 : A IV - 3
E 76 : E 741.23

Die Wirtschaftsprüfung, 1 juli 1965

„Het voorontwerp van een wet op de jaarrekening van ondernemingen” van de Commissie Verdam op de keper beschouwd

Burgert, Prof. Drs. R. — De schrijver stemt in grote lijnen in met het streven van de Commissie naar doelmatige openbaarheid van de jaarrekening van ondernemingen, doch plaatst kritische kanttekeningen bij een aantal wetsartikelen. De term „reserves” behoort in een moderne wetgeving omtrent de jaarrekening niet voor te komen; de daardoor gegeven suggestie van bestemmingsvoorzieningen is meestal misleidend. Men dient zich aan te sluiten bij de ontwikkeling in de praktijk, t.w. het vervangen van een reeks reserverekeningen door één rekening, bv. „surplusaccount” (Ver. Staten) ofwel „ingehouden winst” (Philips). De zin van dit wetsartikel zou behouden kunnen blijven mits „reserves” wordt vervangen door „voorzieningen”. Voorts dienen voorschriften te worden gegeven voor het publiceren van mutaties in de voorzieningen opdat de deur naar geheime reserves wordt gesloten. De schrijver gaat o.a. ook in op twee „revolutionaire” wetsartikelen, nl. de waardering van immateriële activa en de vermelding van schulden ontstaan door de verwerving van „economische eigendom”, waarbij vooral de financieringshuur (leasing) een rol speelt. De schrijver meent dat de Commissie zich terzake beter had kunnen aansluiten bij de werkwijze in de praktijk, resp. een algemeen aanvaarde mening daaromtrent af te wachten.

Ba III - 3
E 771

Economisch-Statistische Berichten, 11 augustus 1965

Yields - Is the D.C.F. Method the Last Word?

Beaton, D. C. — De schrijver geeft een korte beschrijving van de „Discounted Cash Flow”-methode ter waardering van verrichte investeringen (cash flow = via het circulatieproces of door inkomensvorming verkregen middelen). Het jaarlijks inkomen (de investeringsopbrengst) wordt verdeeld in twee elementen, vermogensrente en -terugbetaling. In het eerste jaar wordt de rente op de oorspronkelijke investering berekend voor één jaar. Het verschil tussen inkomen en rente wordt beschouwd als terugverdiend vermogen. Dit laatste bedrag wordt van de oorspronkelijke investering afgetrokken, het overblijvende deel is grondslag voor een soortgelijke calculatie in het tweede jaar en zo vervolgens. Deze methode schiet als afschrijvingsmethode tekort vanwege de onzekerheid van terugverdiend vermogen en voorts omdat de omvang afhankelijk is van het wisselend jaarinkomen, terwijl de slijtage van een produktiemiddel veelal gelijkelijk over de gebruiksduur is verdeeld. De schrijver stelt een wijziging in de methode voor door middel van berekening van de contante waarde van de bedragen welke resterend nadat van de jaarlijkse opbrengst een voor de gehele gebruiksduur gelijkblijvende annuïteit is afgetrokken. De totale contante waarde is gelijk aan de oorspronkelijke investering; de voor alle berekeningen toegepaste rentevoet geeft het rendement aan.

Ba III - 3 : Ba V - 7
E 771 : E 344

The Accountant, 17 juli 1965

V. LEER VAN DE FINANCIERING

Investment Decisions for Public Pension Funds

Tyndall, D. G. — In de Verenigde Staten vindt een steeds voortgaande groei van de overheidspensioenfondsen plaats. Tot voor kort werden deze fondsen uitsluitend belegd in obligaties, maar de laatste tijd wordt in navolging van de bedrijfspensioenfondsen steeds meer in aandelen belegd. In dit artikel wordt een methode ontwikkeld om te bepalen welk gedeelte van het fonds in aandelen kan worden belegd. Daartoe zal men allereerst een onderzoek moeten instellen naar het koersverloop en het rendement van de effecten over de laatste jaren. Vervolgens dient men de liquidatierisico's van aandelen en obligaties te benaderen, om daarna te bepalen welke premie men zal willen betalen door obligaties als beleggingsobject te kiezen (ondanks een hogere opbrengst van aandelen), teneinde het liquidatierisico te verkleinen of een adequate spreiding van de beleggingsportefeuille tot stand te brengen. Tenslotte moet men op grond van de meest waarschijnlijke inflatiegraad de premie vaststellen welke men wenst te betalen om te beleggen in aandelen (ondanks een hogere opbrengst van obligaties) om daarmee de noodzakelijke bescherming tegen inflatie te verkrijgen. Een cijfervoorbeeld illustreert deze gedachtengang.

Ba V - 2 : Ba VII - 9
E 344 : E 324.222.31 : E 262.111

California Management Review, zomer 1965, nr. 4

Corporate Responsibility in Pension Fund Management

Graham, F. W. en R. C. Bower — Naarmate de omvang van de bedrijfspensioenfondsen toeneemt, zal de wijze van beheer door de bedrijfsleiding grotere invloed kunnen hebben op de beleggingsopbrengsten en de uitkeringen. Nog al te vaak echter wordt door de bedrijfsleiding te weinig aandacht geschonken aan deze beheerszaak, alhoewel de pensioenverplichtingen hetzelfde karakter hebben als de andere bedrijfsverplichtingen, met dien verstande dat er een tweezijdige verantwoordelijkheid geldt, nl. tegenover de pensioengerechtigden om de fondsen zodanig te beheren dat de uitkeringsverplichtingen kunnen worden nagekomen en tegenover de aandeelhouders om zulks tegen de laagste kosten te doen. Daartoe dient men te beschikken over een controle- en beoordelingsprocedure, gericht op een beheersperiode waarin zich een golfbeweging van langere duur kan manifesteren. Daar de beheersbeoordeling op een voorbije periode betrekking heeft, mogen de beleggingswinsten, al dan niet gerealiseerd, als opbrengst worden beschouwd. Door zowel van de gehele beleggingsportefeuille als van de samenstellende delen de behaalde opbrengsten te berekenen, is het mogelijk deze met externe gegevens te vergelijken. De schrijvers vermelden tevens een literatuurlijst over dit onderwerp.

Ba V - 2 : Ba VII - 9
E 344 : E 324.222.32 : E 641.215.6

Financial Executive, juni 1965

The Cost of Capital Concept: Potential Use and Misuse

Robichek, A. A. en J. G. McDonald — De op de „discounted cash flow” gebaseerde rendementsvergelijking als selectiemethode voor investeringen houdt o.m. niet voldoende rekening met wijzigingen in de vermogensstructuur, met het belang van de aan-

deelhouders en met de verschuldigde belastingen. Door middel van cijfervoorbeelden worden deze kritische opmerkingen toegelicht. De schrijvers menen aan de genoemde bezwaren te kunnen ontkomen door uit te gaan van een inkomstenstroom waarin rente, aflossingen en belastingen reeds zijn verdisconteerd. Het verkregen rendement moet vergeleken worden met het door de aandeelhouders gewenste percentage. Zij komen aldus tot de regel dat investering in een project kan plaatsvinden indien het verwachte rendement over het eigen vermogen niet kleiner is dan het door de aandeelhouders verlangde rendement.

Ba V - 7

E 241.4 : E 325.43

Financial Executive, juni 1965

Assessing the Profitability of Future Capital Projects

Steward, J. K. — Het Britse bedrijfsleven heeft dringend behoefte aan investeringen die de internationale concurrentiekracht versterken. De accountant heeft o.a. de taak de ondernemer te steunen bij zijn investeringsbeslissingen en dient daartoe op de hoogte te zijn van de calculatiemethoden ter benadering van het rendement van geprojecteerde investeringen. Daartoe berekent de schrijver eerst het gemiddelde rendement van een aantal beleidsbeslissingen - o.a. leegloopenbenutting, capaciteitsvergroting, prijsverlaging - en gaat hij vervolgens in op minder globale technieken zoals die met betrekking tot de periode van terugverdienen, de contante waarde en de „cash flow”. Een en ander geschiedt aan de hand van cijfervoorbeelden in een achttal appendices.

Ba V - 7

E 241.4 : E 325.43

The Accountant, 24 en 31 juli 1965

VI. LEER VAN DE ORGANISATIE

Open en besloten N.V.

Sanders, Prof. Mr. P. — Naar aanleiding van de verschijning van het rapport der Commissie-Verdam en van het ontwerp Richtlijn inzake Rechtspersonen van de E.E.G.-Commissie vraagt de schrijver zich af of de Nederlandse wetgever er niet verstandig aan zou doen om in onze wetgeving het onderscheid tussen de besloten en open naamloze vennootschap duidelijker tot uitdrukking te brengen. Het huidige onderscheid ligt voornamelijk op het vlak der publiciteit, hetgeen echter niet van grote betekenis is doordat de huidige wet datgene wat men moet publiceren, praktisch ongeregeld laat. Deze situatie wordt grondig gewijzigd indien de voorstellen van de Commissie-Verdam tot wet mochten worden. Indien de regering met een apart ontwerp van wet op de jaarverslaggeving zou komen, zou dat betekenen dat een duidelijk onderscheid zou ontstaan tussen de n.v.'s die tot een dan inhoudsvolle publicatie verplicht zijn en andere n.v.'s waarvoor de publicatieplicht niet geldt. Het onderscheid tussen open en besloten n.v. krijgt dan reële betekenis omdat de publicatieplicht een reële inhoud heeft gekregen.

Voorts wijst de schrijver op de consequenties van het ontwerp Richtlijn inzake Rechtspersonen van de E.E.G.-Commissie waarbij publiciteit algemeen verplicht gesteld wordt. In de E.E.G.-partnerlanden keurt men echter naast de n.v. nog de rechtsvorm van de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, zoals bv. de G.m.b.H. en de S.A.R.L., waarvoor in de richtlijn de beperking werd aangebracht dat deze slechts tot publicatie verplicht is indien de balanstelling meer bedraagt dan § 1.000.000. De Nederlandse n.v. zou echter met huid en haar onder de publicatieplicht vallen.

Om de publicatieplicht binnen redelijke grenzen te houden, dient het onderscheid tussen open en besloten n.v. duidelijker gemarkeerd te worden en aan de met G.m.b.H. en S.A.R.L. vergelijkbare rechtsvorm een eigen naam te worden gegeven. Ter verduidelijking van zijn gedachtengang geeft de schrijver terzake een proeve van wetgeving.

Ba VI - 3

E 632.4 : E 325.23

De Naamlooze Vennootschap, juli 1965

A Marketing Model for Short-term Prediction of Consumer Sales

Barton, S. G. — De schrijver geeft in dit artikel een niet-technische beschrijving van een algemeen verkoop- en distributie-(marketing)model vanuit de gezichtshoek van een fabrikant van niet-duurzame goederen, die zijn eigen distributiesysteem niet volledig controleert. Door middel van dit model tracht men de voornaamste marketing-variabelen te identificeren en vervolgens te rangschikken in een voor de verkoopleiding praktisch hanteerbaar model, tevens bedoeld als raamwerk voor een gericht informatie-systeem. De modelopbouw berust op het voorspellen van de afzet aan onderscheidene groepen afnemers, t.w. oude afnemers, afnemers voor de tweede maal en nieuwe afnemers. Behalve voor voorspellingen op korte termijn en voor de beoordeling van de effectiviteit van vormen van verkoopbevordering op proefmarkten, kan het model ook dienen om de

geografisch meest gunstige plaatsen van afzetbevordering aan te duiden. De schrijver werkt zijn betoog uit aan de hand van een aantal schema's.

Ba VI - 12
E 641.254

Journal of Marketing, juli 1965

Verfahren für optimale Personalzuordnung

Dönni, Dr. Ing. B. — Steeds meer ondernemingen houden zich, mede gedwongen door het personeelstekort, bezig met vraagstukken van personeelplanning en -organisatie. Nochtans werd een van de meest voorkomende problemen nl. de optimale verdeling van arbeidskrachten tussen de arbeidsplaatsen, nog veelal niet onderzocht. In dit artikel wordt dit probleem uitvoerig behandeld aan de hand van ervaringen bij de Zwitserse Bankvereniging. Achtereenvolgens wordt aandacht besteed aan de mathematische formulering van een personeelverdelingsmodel, rekening houdende met de kosten van inwerken, aan de bepaling van de functie van de inwerkingskosten en aan methoden ter bepaling van de tijdsduur van inwerken. Het gescherste systeem wordt toegelicht met een aantal tabellen en overzichten terwijl tevens een literatuurlijst wordt toegevoegd.

Ba VI - 13
E 641.212 : E 643

Industrielle Organisation, 1965 nr. 8

Devaluation and Inflation and their Effect on Foreign Operations

Wells, M. T. — Indien in een internationaal gedecentraliseerde onderneming de topleiding onvoldoende de betekenis onderkent van inflatie en devaluatie voor de kapitaal- en vermogenswaarden van het concern en derhalve de valutaproblemen aan de plaatselijke leiders delegeert, bestaat het gevaar dat deze zich onvoldoende realiseren dat bevredigende winstmarges in lokale valuta vaak volkomen ontoereikend zijn om de waardedaling van de oorspronkelijke investeringen - in lokale valuta - te compenseren. Om in deze problematiek enige klaarheid te brengen, behandelt de schrijver - mede aan de hand van cijfervoorbeelden - achtereenvolgens het effect van een devaluatie op materiële en financiële activa en passiva en op de posten van de verlies- en winstrekening. Hij voegt hieraan toe een elftal stappen die de plaatselijke leiding onmiddellijk dient te nemen in geval van devaluatie. Vervolgens wijst hij op de gevaren van inflatoire ontwikkelingen en noemt een aantal maatregelen om ontwaarding tegen te gaan. Op de langere termijn gaan inflatie en devaluatie altijd samen. Om de kwade kansen te kunnen bestrijden dienen zowel de concernleiding als de plaatselijke leider te beschikken over slagvaardige en snelwerkende maatregelen, gebaseerd op grondige kennis en informatie.

Ba VI - 16 : Ba IV - 1
E 641.22 : E 313.131 : E 425.321.1

Accountancy, augustus 1965

Waarschijnlijkheidsberekeningen bij netwerkplanning

Vullingsh, Ir. H. M. — De waarde van de in de bestaande netwerkplanning-methode vaak opgenomen waarschijnlijkheidsberekening op basis van de drie tijdschattingen - de optimistische duur, de meest waarschijnlijke duur en de pessimistische duur - wordt meer en meer in twijfel getrokken. Ten onrechte heeft men zich bij de bepaling van de variantie en het verwachte tijdstip waarop een gebeurtenis kan worden gerealiseerd, beperkt tot het opstellen van de respectievelijke kritische activiteiten, zonder rekening te houden met de invloed van niet-kritieke paden. Er bestaat immers steeds een kans dat een subkritiek pad kritiek wordt en zelfs bepalend wordt voor de totale doorlooptijd. De schrijver acht verbetering van de bestaande PERT-methodiek niet uitgesloten, zij het op basis van een andere kansdichtheidsfunctie, ook al blijven een aantal bezwaren bestaan. Het schatten van drie tijden voor de activiteitsduur is echter een psychologisch voordeel, omdat men zich dan een zekere onzekerheidsgraad realiseert. Voor de bepaling van de onderschrijdingskans van plandata kan de door de schrijver beschreven methode-Eisner wellicht een bruikbare oplossing bieden. Een en ander wordt met behulp van voorbeelden uitgewerkt.

Ba VI - 19 : Ba III - 2
E 641.231.1 : E 76

Informatie, juni 1965

Product Management: Panacea or Pandora's Box?

Fulmer, R. M. — Het is blijkbaar nog niet mogelijk gebleken een bevredigende taakbeschrijving te geven van de functie van de zg. produktleider. Een essentieel probleem is bv. de aan hem te verlenen bevoegdheid en daaruit voortvloeiende verantwoordelijkheid, nl. lijn-, staf- of functionele bevoegdheid. Met een aantal praktische voorbeelden geeft de schrijver aan hoe in grote Amerikaanse ondernemingen dit probleem werd opgelost. Stafbevoegdheid alleen is onvoldoende omdat de produktleider dan zijn gespecialiseerde kennis

niet snel genoeg kan effectueren. Functionele bevoegdheid wordt belangrijk geacht vanwege de coördinerende werkzaamheden op het gebied van produktontwikkeling, produktie en afzet van een bepaald produkt. Een aanmerkelijke functionele bevoegdheid kan echter tot conflicten leiden, hetgeen mogelijk vermeden kan worden door op hoger niveau een algemene coördinatie te formeren. De schrijver geeft voorts enkele organisatieschema's en begripsomschrijvingen en verwijst naar literatuur op dit gebied.

Ba VI - 21

California Management Review, zomer 1965, nr 4

E 641.252 : E 642.42

VII. LEER VAN DE ARBEIDSVOORWAARDEN

Herkomst en tendens van de vraag naar medezeggenschap der werknemers in de onderneming

Does de Willebois, Jhr. Drs. J. L. J. M. van der — In deze industrieel-sociologische probleemstelling verstaat de schrijver onder de vraag naar medezeggenschap de vraag om erkenning van de positie van de werknemer door de werkgever, tot uitdrukking gebracht in zinvolle en wederzijds als legitiem erkende vormen van deelname aan beleidsbeïnvloeding. Na een overzicht van de verhouding fabrikant-werkman sedert 1860 wijst de schrijver op de recente sociale expansie en de maatschappelijke emancipatie van de werknemers. In de discrepantie tussen de externe en de interne sociale positie van de werknemer moet de sociologische grond worden gezocht van de actuele vraag naar medezeggenschap in de onderneming.

Inherent aan de onderneming, als doelgericht systeem van georganiseerde samenwerking, is het vóórkomen van belangentegenstellingen naast gemeenschappelijke belangen van werknemers en onderneming. Het gaat er nu vooral om „iets te doen” aan de regulering van de belangentegenstellingen; in verband hiermede worden besproken het personeelsbeleid, de ondernemingsraad, de bedrijfsorganisatie en het bestuur.

Ba VII - 4 *Tijdschrift voor Vennootschappen, Verenigingen en Stichtingen*, juni 1965
E 641.216.2

Handen af van de ondernemingsraad!

O r m e l, D. W. — Onder degenen die ontevreden zijn over de huidige positie van de ondernemingsraad, leeft wel de gedachte dat deze raad agressiever moet optreden. Hiertoe droegen bij de teleurstelling over niet gerealiseerde verwachtingen terzake van sociale en economische medezeggenschap alsmede de omstandigheid dat in het buitenland deze grotere agressiviteit wel heerst. De schrijver meent dat de ondernemingsraad niet een dergelijke agressiviteit moet ontwikkelen. De raad is z.i. primair een communicatieorgaan, terwijl de belangenbehartiging vooral een taak van de vakbeweging is. Het inbrengen van belangentegenstellingen in de ondernemingsraad remt z.i. de samenwerking en het overleg tussen werkgever en werknemer en daardoor tevens de medezeggenschap in materiële zin.

Ba VII - 4

Gids voor personeelsbeleid, arbeidsvraagstukken, sociale verzekering,
augustus 1965

E 642.314.3

Ondernemingsstructuur en de veranderende positie van de werknemers

Hoeven, Prof. Dr. P. J. A. ter — In het rapport over de herziening van het ondernemingsrecht, met als een der kernpunten de gezagsstructuur van de onderneming, is de politiek-ideologische impasse waarin het denken over de onderneming en de ondernemingsstructuur verkeert, niet doorbroken. De Commissie-Verdam is niet toegekomen aan een kritische toetsing van de bestaande opvattingen en voorstellen aan de huidige sociale realiteit. De schrijver acht het mogelijk dat de introductie van een werknemerscommissaris en de verplichte bespreking van de jaarrekening in de ondernemingsraad weerstanden en neveneffecten oproepen, welke nadelig zijn voor de werknemers. Tegenover het invoeren van interne herzieningen van de ondernemingsstructuur staat het alternatief van vergroting van externe belangenbehartiging, waaraan door de Commissie onvoldoende aandacht is geschonken

Ba VII - 4 : Ba VI - 16

Sociaal Maandblad Arbeid, juli/augustus 1965

E 641.216 : E 641.22